

**KANCELARIA
SENATU**

BIURO LEGISLACYJNE

Warszawa, 10 lipca 2023 r.

Opinia do ustawy o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw

(druk nr 1010)

I. Cel i przedmiot ustawy

Głównym celem ustawy jest:

- 1) wdrożenie:
 - a) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2018/2001 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych, zwanej dalej „dyrektywą 2018/2001”.
 - b) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2019/944 z dnia 5 czerwca 2019 r. dotyczącej wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej oraz zmieniającej dyrektywę 2012/27/WE, zwanej dalej „dyrektywą 2019/944”;
- 2) zapewnienie stosowania:
 - a) rozporządzenia Komisji (UE) 2017/2195 z dnia 23 listopada 2017 r. ustanawiającego wytyczne dotyczące bilansowania,
 - b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/943 z dnia 5 czerwca 2019 r. w sprawie rynku wewnętrznego energii elektrycznej, zwanego dalej „rozporządzeniem 2019/943”.

Ponadto ustawa usuwa zidentyfikowane luki w prawie oraz doprecyzowuje przepisy wywołujące rozbieżności interpretacyjne.

Ustawa w szczególności:

- 1) wprowadza przepisy umożliwiające od 2026 r. techniczną zmianę sprzedawcy energii elektrycznej w 24 godziny;

- 2) wprowadza dostęp dla odbiorców energii elektrycznej w gospodarstwach domowych i mikroprzedsiębiorców o rocznym zużyciu poniżej 100 000 kWh do narzędzia porównywania ofert sprzedaży energii elektrycznej;
- 3) wprowadza ramy prawne dla funkcjonowania obywatelskich społeczności energetycznych, regulując ich prawa i obowiązki, w tym prawo odbiorcy do przystąpienia do obywatelskiej społeczności energetycznej przy zachowaniu pełni praw konsumenckich i do opuszczenia takich społeczności bez żadnych sankcji;
- 4) wprowadza prawo odbiorcy do zawierania umów z cenami dynamicznymi energii elektrycznej z co najmniej jednym sprzedawcą i każdym sprzedawcą, który ma ponad 200 000 odbiorców oraz prawo do otrzymywania informacji na temat korzyści i ryzyka związanych z takimi umowami;
- 5) wprowadza przepisy dotyczące agregatora na rynku energii elektrycznej, jego zadań i uprawnień;
- 6) wprowadza przepisy dotyczące odpowiedzi odbioru i odbiorcy aktywnego na rynku energii;
- 7) wprowadza nowy model sprzedaży rezerwowej energii elektrycznej;
- 8) wzmacnia obowiązujące prawa odbiorców oraz wprowadza nowe prawa w zakresie sprzedaży energii elektrycznej (nowe warunki umowne, obowiązki dotyczące rozliczeń, rozwiązywania sporów ze sprzedawcą, obowiązki informacyjne), a także dostosowuje przepisy ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, zwanej dalej „ustawą – Prawo energetyczne”, do postanowień Polityki Energetycznej Polski do 2040 r. w zakresie obowiązku zawierania z odbiorcą energii elektrycznej w gospodarstwie domowym wyłącznie umów kompleksowych;
- 9) dostosowuje zadania operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego i operatorów systemów dystrybucyjnych elektroenergetycznych do przepisów dyrektywy 2019/944, w tym wprowadza przepisy dotyczące usług systemowych, usług elastyczności oraz wprowadza zmiany w zakresie bilansowania;
- 10) dostosowuje zadania regulatora do przepisów dyrektywy 2019/944, w tym zadania związane z regionalnymi centrami koordynacyjnymi, powołanymi na mocy rozporządzenia 2019/943, oraz wprowadza możliwość zgłoszenia Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki, zwanemu dalej „Prezesem URE”, przez każdego, kogo praw dotyczy wykonywanie obowiązków przez operatora systemu elektroenergetycznego,

- zawiadomienia dotyczącego podejrzenia naruszenia tych obowiązków określonych w ustawie – Prawo energetyczne, co wypełnia normę art. 60 ust. 2 dyrektywy 2019/944;
- 11) dokonuje zmian w zakresie działania Koordynatora do spraw negocjacji, rozszerzając m.in. zakres zadań tego podmiotu o nowe rodzaje umów wprowadzane do ustawy – Prawo energetyczne;
 - 12) wdraża mechanizm nierynkowego ograniczania w wytwarzaniu z odnawialnych źródeł energii oraz ograniczania poboru i wprowadzania energii elektrycznej sieci przez magazyny energii elektrycznej na polecenie operatorów systemu elektroenergetycznego;
 - 13) przyznaje Prezesowi URE uprawnienie do udzielenia określonym podmiotom odstępstwa od stosowania wskazanych w decyzji przepisów w ramach realizacji projektu mającego na celu wdrożenie innowacyjnych technologii, usług, produktów, modeli współpracy użytkowników systemu, rozwiązań technologicznych lub teleinformatycznych w ramach tzw. piaskownicy regulacyjnej;
 - 14) doprecyzowuje przepisy dotyczące znaku towarowego operatora systemu dystrybucyjnego będącego częścią przedsiębiorstwa zintegrowanego pionowo w ten sposób, że znak ten nie będzie mógł wprowadzać w błąd, co do odrębnej tożsamości sprzedawcy będącego częścią tego samego przedsiębiorstwa zintegrowanego pionowo;
 - 15) wprowadza obowiązek stosowania wzorca umowy o świadczenie usług przesyłania paliw gazowych;
 - 16) wprowadza przepisy mające na celu zapewnienie przedsiębiorstwom energetycznym, zajmującym się przesyłaniem lub dystrybucją energii elektrycznej lub paliw gazowych, podstawy prawnej do koordynowania działań i wymiany informacji w przypadku wniosków o przyłączenie do sieci gazowej i sieci elektroenergetycznej o napięciu znamionowym 110 kV i wyższym, urządzeń, instalacji lub sieci, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej paliwo gazowe;
 - 17) rozstrzyga wątpliwości dotyczące możliwości prowadzenia przez operatora systemu magazynowania działalności w zakresie skraplania lub regazyfikacji gazu ziemnego;
 - 18) zmienia definicję sieci gazowej;
 - 19) wprowadza dodatkową przesłankę udzielenia, zmiany i cofnięcia koncesji w postaci rękojmi prawidłowego wykonywania działalności objętej koncesją;
 - 20) wprowadza możliwość nakazania przedsiębiorstwu energetycznemu dalszego prowadzenia działalności objętej koncesją przez Prezesa URE;

- 21) wprowadza zmiany w zakresie funkcjonowania centralnego systemu informacji rynku energii;
- 22) dokonuje zmian w zakresie regulacji dotyczących linii bezpośredniej;
- 23) zmniejsza obciążenia administracyjne właścicieli źródeł wytwórczych o mocy większej niż 2 MW;
- 24) rozszerza strefy profilu synchronicznego w ramach rynku mocy tak, aby obejmowała cały system przesyłowy Republiki Federalnej Niemiec celem zapewnienia zgodności z art. 26 rozporządzenia 2019/943;
- 25) wprowadza przepisy w zakresie partnerskiego handlu energią odnawialną (tzw. peer-to-peer), co stanowi implementację art. 2 pkt 18 oraz art. 21 ust. 2 lit. a dyrektywy 2018/2001.

Ustaw zmienia:

- 1) ustawę z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji;
- 2) ustawę z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane;
- 3) ustawę z dnia 15 grudnia 2000 r. o spółdzielniach mieszkaniowych;
- 4) ustawę z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych;
- 5) ustawę z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw;
- 6) ustawę z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym;
- 7) ustawę z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii;
- 8) ustawę z dnia 20 maja 2016 r. o efektywności energetycznej;
- 9) ustawę z dnia 8 grudnia 2017 r. o rynku mocy;
- 10) ustawę z dnia 11 stycznia 2018 r. o elektromobilności i paliwach alternatywnych;
- 11) ustawę z dnia 4 października 2018 r. o spółdzielniach rolników;
- 12) ustawę z dnia 14 grudnia 2018 r. o promowaniu energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji;
- 13) ustawę z dnia 19 lipca 2019 r. o systemie rekompensat dla sektorów i podsektorów energochłonnych;
- 14) ustawę z dnia 31 lipca 2019 r. o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia obciążeń regulacyjnych;

- 15) ustawę z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych;
- 16) ustawę z dnia 20 maja 2021 r. o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw;
- 17) ustawę z dnia 2 grudnia 2021 r. o zmianie ustawy o elektromobilności i paliwach alternatywnych oraz niektórych innych ustaw;
- 18) ustawę z dnia 27 października 2022 r. o środkach nadzwyczajnych mających na celu ograniczenie wysokości cen energii elektrycznej oraz wsparciu niektórych odbiorców w 2023 roku.

Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:

- 1) art. 1 pkt 6 lit. b, pkt 7 lit. f w zakresie art. 5 ust. 3b, pkt 7 lit. i w zakresie art. 5 ust. 4e oraz pkt 14 lit. d, które wchodzi w życie po upływie 2 miesięcy od dnia ogłoszenia;
- 2) art. 1 pkt 7 lit. f w zakresie art. 5 ust. 3a oraz pkt 7 lit. m w zakresie art. 5 ust. 6ca pkt 1 lit. a, a także art. 22, które wchodzi w życie po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia;
- 3) art. 1 pkt 3, pkt 7 lit. i w zakresie art. 5 ust. 4f–4i, lit. k, lit. m w zakresie art. 5 ust. 6ca pkt 1 lit. b i lit. n, pkt 12 w zakresie art. 5b4, pkt 20 lit. e, pkt 41 w zakresie art. 11zm–11zo oraz pkt 56, które wchodzi w życie po upływie 12 miesięcy od dnia ogłoszenia;
- 4) art. 1 pkt 64 w zakresie art. 43f ust. 1 pkt 1 lit. b, art. 7 pkt 1, 2 i 4, a także art. 40 i art. 41, które wchodzi w życie z dniem 1 września 2023 r.;
- 5) art. 1 pkt 2 lit. s, pkt 7 lit. c tiret drugie i lit. m w zakresie art. 5 ust. 6ca pkt 2, pkt 8 w zakresie art. 5a1 ust. 4, pkt 12 w zakresie art. 5b4 ust. 2 pkt 6, pkt 39 oraz pkt 47 lit. a tiret dziesiąte w zakresie art. 23 ust. 2 pkt 18b lit. l, art. 7 pkt 3, a także art. 8 pkt 1 lit. b oraz pkt 2 i 3, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2024 r.;
- 6) art. 1 pkt 2 lit. a, lit. b w zakresie art. 3 pkt 6c i 6d, lit. m i n, pkt 6 lit. c i d, pkt 7 lit. b w zakresie dodanych wyrazów „paliw gazowych” oraz lit. o i p, pkt 9 i 10, pkt 20 lit. d tiret szóste, pkt 24 lit. c i d, pkt 34 lit. a, pkt 35–37 oraz pkt 71 lit. a tiret szóste, siódme i ósme oraz lit. f, a także art. 27 i art. 28, które wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2025 r.;
- 7) art. 1 pkt 6 lit. c i d, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2025 r.;
- 8) art. 19, który wchodzi w życie pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu ogłoszenia.

II. Przebieg prac legislacyjnych

Projekt ustawy wpłynął do Sejmu jako przedłożenie rządowe w dniu 15 maja 2023 r. (druk sejmowy nr 3237).

W dniu 16 maja 2023 r. projekt ustawy został skierowany do pierwszego czytania do Komisji do Spraw Energii, Klimatu i Aktywów Państwowych.

W dniu 23 maja 2023 r. do Sejmu wpłynęła autopoprawka (druk sejmowy nr 3237–A).

Komisja do Spraw Energii, Klimatu i Aktywów Państwowych, po rozpatrzeniu projektu ustawy na posiedzeniu w dniu 26 maja 2023 r., wniosła o jego uchwalenie przez Sejm w brzmieniu zaproponowanym w sprawozdaniu (druk sejmowy nr 3298).

Drugie czytanie projektu ustawy odbyło się na 77. posiedzeniu Sejmu w dniu 14 czerwca 2023 r. Projekt ustawy został ponownie skierowany do Komisji do Spraw Energii, Klimatu i Aktywów Państwowych celem rozpatrzenia sprawozdania.

Komisja do Spraw Energii, Klimatu i Aktywów Państwowych, po rozpatrzeniu poprawek zgłoszonych do projektu ustawy na posiedzeniu w dniu 14 czerwca 2023 r., wniosła o jego uchwalenie przez Sejm w brzmieniu zaproponowanym w sprawozdaniu (druk sejmowy nr 3298–A).

Sejm uchwalił ustawę na 77. posiedzeniu w dniu 16 czerwca 2023 r. Za przyjęciem ustawy głosowało 440 posłów, przy 3 głosach przeciw i 9 głosach wstrzymujących się.

III. Uwagi ogólne, konstytucyjne i systemowe, w tym zasadnicze z punktu widzenia stosowania proponowanych przepisów

1. Z brzmienia proponowanego w art. 1 pkt 9 ustawy przepisu art. 5aa ust. 9 ustawy – Prawo energetyczne nie wynika, w jakim terminie sprzedawca rezerwowy paliw gazowych jest obowiązany przekazać informację o prawie do wypowiedzenia umowy sprzedaży rezerwowej paliw gazowych lub umowy kompleksowej zawierającej postanowienia umowy sprzedaży rezerwowej paliw gazowych, ani też komu ma ją przekazać (w tym zakresie patrz analogiczny przepis art. 5ba ust. 5 zmienianej ustawy). W związku z tym, zgodnie z zasadą określoności przepisów prawa i zasadą poprawnej legislacji, sprawy te powinny być określone w analizowanym przepisie. Jeżeli wskazana w nim informacja ma być przekazana odbiorcy końcowemu w terminie

przewidzianym na przekazanie mu jednego egzemplarza ww. umowy, to rekomenduje się przyjęcie zaproponowanej poniżej poprawki. W przeciwnym razie propozycja poprawki będzie możliwa po przedstawieniu wyjaśnień przez przedstawiciela Rządu.

Analogiczna uwaga, w zakresie braku terminu na przekazanie informacji, dotyczy proponowanego art. 5ba ust. 5 ustawy – Prawo energetyczne.

Propozycja poprawki:

w art. 1 w pkt 9:

- a) w art. 5aa w ust. 9 wyrazy „paliw gazowych, w terminie” zastępuje się wyrazami „paliw gazowych wraz z informacją o prawie odbiorcy końcowego do wypowiedzenia tej umowy” oraz skreśla się wyrazy „, oraz informuje o prawie odbiorcy końcowego do wypowiedzenia tej umowy”,
- b) w art. 5ab w ust. 5 po wyrazach „umowy kompleksowej” dodaje się wyrazy „wraz z informacją o prawie odbiorcy końcowego do wypowiedzenia tej umowy,” oraz skreśla się wyrazy „, oraz informuje o prawie tego odbiorcy do wypowiedzenia tej umowy”.

2. Mając na uwadze zasadę określoności przepisów prawa, w tym § 25 ust. 1 Zasad techniki prawodawczej, zasadę zaufania do państwa i stanowionego przez nie prawa oraz określoną w art. 7 Konstytucji zasadę legalizmu – proponowany w art. 1 pkt 10 ustawy przepis art. 5ad ust. 6 pkt 3 ustawy – Prawo energetyczne proponuje się uzupełnić o określenie terminu, w którym sprzedawca rezerwowym energii elektrycznej jest obowiązany poinformować odbiorcę końcowego o sprzedawcy rezerwowym energii elektrycznej – **analogicznie jak to uczyniono w przypadku dwóch pozostałych punktów (pkt 1 i 2) w ww. ust. 6. Analizowany przepis wymaga uzupełnienia we wskazanym zakresie, tym bardziej, że procedowana ustawa przewiduje za niewykonanie określonego w nim obowiązku informacyjnego sankcję w postaci kary pieniężnej** (proponowany w art. 1 pkt 71 lit. a tiret siódmy przepis art. 56 ust. 1 pkt 17c ustawy – Prawo energetyczne).

Analogiczna uwaga dotyczy ust. 7 pkt 3 w analizowanym art. 5ad oraz art. 1 pkt 16 ustawy przepis art. 7aa ust. 1 pkt 3 ustawy – Prawo energetyczne. W przypadku art. 7aa ust. 1 pkt 3 określenie terminu na wykonanie określonego w nim obowiązku może nastąpić przez określenie minimalnego terminu gwarantowanego ustawą na jego wykonanie, podobnie do rozwiązania przyjętego w proponowanym w art. 7aa przepisie ust. 15 pkt 1. Propozycja poprawki w omawianym zakresie będzie

możliwa do zaproponowania po wskazaniu przez przedstawiciela Rządu terminu na wykonanie obowiązku określonego w ww. przepisach.

3. Zastrzeżenia budzi proponowany w art. 1 pkt 19 lit. b tiret pierwsze ustawy przepis upoważnienia ustawowego art. 9 ust. 4 pkt 5 ustawy – Prawo energetyczne. Proponowany przepis określa zakres spraw, które mają być określone przez ministra właściwego do spraw energii, w drodze rozporządzenia, przewidując, że w rozporządzeniu tym mają być określone m.in. **zasady** rozliczeń z podmiotami odpowiedzialnymi za bilansowanie i dostawcami usług bilansujących. Należy więc zaznaczyć, że użycie w upoważnieniu ustawowym zwrotu „określi **zasady**” (**zasady** rozliczeń) nie odpowiada zasadom poprawnej legislacji – wymogom § 65 Zasad techniki prawodawczej, który stanowi, że określenie w upoważnieniu ustawowym spraw przekazywanych do uregulowania w rozporządzeniu nie może być ogólnikowe, w szczególności przez posłużenie się zwrotem „określi szczegółowe **zasady**”. **Nie odpowiada też utrwalonemu w tym zakresie orzecznictwu TK**, który stoi na stanowisku, że ustawodawca powinien unikać posługiwania się w upoważnieniu ustawowym zwrotem „określi **zasady**”, o ile bliżej nie wyjaśnia w ustawie jego znaczenia, wskazując jednocześnie, że upoważnienie to powinno być konkretne m.in. z uwagi, na to, że podlega ścisłej wykładni (**wyrok TK z 12 lipca 2007 r., U7/06, z 31 marca 2009 r., K 28/08**). **Nie odpowiada też praktyce legislacyjnej i doktrynie**, również optującym za nieużywaniem w upoważnieniu ustawowym niejednoznacznego i ogólnikowego zwrotu „określi **zasady**”, **sugerującym przekazanie do uregulowania w drodze rozporządzenia spraw zastrzeżonych dla materii ustawowej**. Należy również zaznaczyć, że omawiana część upoważnienia ustawowego w art. 9 ust. 4 pkt 5 nie jest kompatybilna z podstawowym zakresem spraw przekazanych do unormowania w rozporządzeniu – zakresem, warunkami i sposobem funkcjonowania rynku bilansującego energii elektrycznej. W żadnym bowiem ze wskazanych elementów tego zakresu spraw nie mieszczą się **zasady (zasady rozliczeń)**. **W związku z powyższym w analizowanej części upoważnienia ustawowego proponuje się zastąpić zwrot „określi **zasady**” precyzyjnym wskazaniem spraw przekazanych do określenia w wydawanym na jego podstawie rozporządzeniu. Analogiczna uwaga dotyczy odpowiednio pkt 6 i 6b w analizowanym upoważnieniu ustawowym art. 9 ust. 4**. Ewentualna propozycja poprawki w omawianym zakresie będzie możliwa

po przedstawieniu wyjaśnień przez przedstawiciela Rządu, w szczególności mając na uwadze, że do projektu procedowanej ustawy nie został dołączony projekt rozporządzenia wydawanego na podstawie analizowanych przepisów.

4. Zastrzeżenia budzi proponowany w art. 1 pkt 24 lit. h ustawy przepis art. 9g ust. 7a ustawy – Prawo energetyczne stanowiący, że „Prezes Urzędu Regulacji Energetyki **może**, w decyzji, o której mowa w ust. 7 i 8, zatwierdzić instrukcję, jeżeli nie są spełnione kryteria określone odpowiednio w ust. 4b i 5f w odniesieniu do jednej usługi systemowej niedotyczącej częstotliwości lub usługi elastyczności albo większej liczby usług systemowych niedotyczących częstotliwości lub usług elastyczności w przypadku, gdy świadczenie danej usługi w warunkach rynkowych nie jest efektywne ekonomicznie.”. Przepis ten nie określa bowiem żadnych przesłanek, którymi organ władzy publicznej kieruje się podejmując decyzję o zatwierdzeniu instrukcji w przypadku, gdy nie są spełnione określone kryteria. Daje tym samym Prezesowi URE nadmierny luz decyzyjny w podejmowaniu ww. rozstrzygnięć. Analizowany przepis **budzi więc wątpliwości w świetle wywodzonej z zasady demokratycznego państwa prawa (art. 2 Konstytucji) zasady określoności przepisów prawa, określonej w art. 7 Konstytucji zasady legalizmu stanowiącej, że organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa, a także określonej w art. 32 ust. 1 Konstytucji zasady równości wobec prawa, ponieważ nie zapewnia, że podmioty znajdujące się w takiej samej sytuacji (nie spełniające albo spełniające te same warunki wymagane dla zatwierdzenia instrukcji) będą traktowane w równy sposób (uzyskają zatwierdzenie instrukcji).**

Analogiczne zastrzeżenia dotyczą odpowiednio proponowanego w art. 1 pkt 46 lit. l ustawy przepisu art. 16 ust. 18e ustawy – Prawo energetyczne, proponowanego w art. 1 pkt 49 ustawy przepisu art. 24d ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne oraz proponowanego w art. 1 pkt 61 lit. b ustawy przepisu art. 41 ust. 1a ustawy – Prawo energetyczne.

Reasumując, ewentualna propozycja poprawki mająca na celu uzupełnienie analizowanego przepisu o rozstrzygnięcia ograniczające luz decyzyjny po stronie Prezesa URE będą możliwe po przedstawieniu wyjaśnień przez przedstawiciela Rządu.

5. Zakres zmian objętych przepisem art. 1 pkt 29 ustawy w części dotyczącej art. 11e ustawy – Prawo energetyczne budzi wątpliwości w dwóch aspektach.

Po pierwsze – proponowana zmiana, polegająca na dodaniu po wyrazach „systemu połączonego elektroenergetycznego” wyrazów „w zakresie systemu przesyłowego” dotyczy wszystkich ustępów ww. art. 11e **poza jednym – ust. 11, również odnoszącego się do systemu połączonego elektroenergetycznego**. W związku z tym wyjaśnienia wymaga, czy jest to celowy zabieg projektodawcy, czy przypadkowe wyłączenie ww. ust. 11 z zakresu proponowanej zmiany. Jeżeli w rozpatrywanym przypadku zachodzi druga z tych okoliczności, to rekomenduje się przyjęcie zaproponowanej poniżej poprawki.

Po drugie – analizowane polecenie nowelizacyjne w art. 1 pkt 29 ustawy wymaga modyfikacji. Zgodnie z nim w art. 11e ust. 4 ustawy – Prawo energetyczne po wyrazach „**lub** systemu połączonego elektroenergetycznego” dodaje się wyrazy „w zakresie systemu przesyłowego”. Należy natomiast zaznaczyć, że w przedmiotowym przepisie nie występują takie wyrazy. Występują w nim natomiast wyrazy „**lub operatora** systemu połączonego elektroenergetycznego”. W związku z tym jeżeli objęty zakresem regulacji art. 11e ust. 4 system połączony elektroenergetycznie ma być objęty zakresem przedmiotowej zmiany, to analizowane polecenie nowelizacyjne wymaga odpowiedniej zmiany.

Ponadto, mając na uwadze zachowanie jednolitości z pozostałymi, analogicznymi, przepisami procedowanej ustawy (np. art. 1 pkt 7 lit. c tiret pierwszy i lit. b tiret pierwszy, pkt 36 lit. b i pkt 51 lit. a, art. 2 pkt 1 lit. a, czy art. 10 pkt 7 lit. a tiret pierwsze), w tym fakt, że ustawa zawiera przepisy w całości nadające nowe brzmienie przepisom objętym odesłaniem przyjętym w analizowanym poleceniu nowelizacyjnym (art. 1 pkt 30 nadaje brzmienie przepisowi pkt 1 w art. 11d ust. 1 przywołanym w art. 1 pkt 29) polecenie to należy doprecyzować w zakresie art. 11c ust. 2 i art. 11d ust. 1 przez wskazanie, że zmiany tych przepisów dotyczą zamieszczonych w nich wprowadzeń do wyliczenia.

Propozycja poprawki:

w art. 1 pkt 29 otrzymuje brzmienie:

„29) w art. 11c w ust. 2 we wprowadzeniu do wyliczenia, w ust. 3 i 4, w art. 11d w ust. 1 we wprowadzeniu do wyliczenia oraz w art. 11e w ust. 1–3, w ust. 4 we wprowadzeniu

do wyliczenia, w ust. 7 i 11 po wyrazach „systemu połączonego elektroenergetycznego” dodaje się wyrazy „w zakresie systemu przesyłowego”;

6. Wątpliwości budzi proponowany w art. 1 pkt 32 lit. d ustawy przepis art. 11t ust. 15 ustawy – Prawo energetyczne. Stanowi on, że **na poczet wykonania przez operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego obowiązków, o których mowa w art. 11t ust. 1–3, zalicza się liczniki zdalnego odczytu:**

- 1) zainstalowane lub zmodernizowane **do dnia wejścia w życie przepisów wydanych na podstawie art. 11x ust. 2 i 3** oraz
- 2) instalowane **po dniu wejścia w życie przepisów wydanych na podstawie art. 11x ust. 2 i 3**, które zostały zakupione lub były objęte postępowaniem przetargowym wszczętym przed tym dniem.”.

Należy zaznaczyć, że przepisy art. 11t ust. 1–3 dotyczą odpowiednio obowiązku instalowania liczników zdalnego odczytu w zależności od sytuacji w terminach do dnia 31 grudnia 2023 r., 31 grudnia 2025 r., 31 grudnia 2027 r. i 31 grudnia 2028 r. Rozporządzenie przewidziane do wydania na podstawie art. 11x ust. 2 i 3, może być natomiast wydawane wielokrotnie, w zależności od decyzji wydającego je ministra właściwego do spraw energii. Za każdym razem będzie to inny dzień wejścia w życie takiego rozporządzenia. Na dzień sporządzenia przedmiotowej opinii na podstawie art. 11x ust. 2 wydano jedno rozporządzenie – rozporządzenie Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 22 marca 2022 r. w sprawie systemu pomiarowego (Dz. U. poz. 788), **które co do zasady weszło w życie w dniu 23 kwietnia 2022 r.** W związku z tym wyjaśnienia wymaga, czy intencją projektodawcy faktycznie jest, aby wskazany w proponowanych przepisach dzień wejścia w życie rozporządzeń wydawanych na podstawie art. 11x ust. 2 dotyczył dnia wejścia w życie każdego następnego rozporządzenia wydanego na podstawie przedmiotowego upoważnienia ustawowego, **tj. aby np. na poczet wykonania przez operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego obowiązku polegającego na instalacji liczników zdalnego odczytu do dnia 31 grudnia 2023 r. zaliczać liczniki zdalnego odczytu zainstalowane lub zmodernizowane do dnia wejścia w życie np. rozporządzenia wchodzącego w życie w dniu 1 stycznia 2029 r.** Takie rozwiązanie wydaje się bowiem niemożliwe do zrealizowania. Ewentualna propozycja poprawki w omawianym zakresie będzie możliwa po przedstawieniu wyjaśnień przez przedstawiciela Rządu.

7. Wątpliwości co do zupełności budzi proponowana w art. 1 pkt 37 lit. a tiret czwarte zmiana art. 11zc ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne. Zgodnie z dodawanym w tym ustępie przepisem pkt 6a operator informacji rynku energii udostępnia informacje rynku energii w postaci elektronicznej za pośrednictwem centralnego systemu informacji rynku energii podmiotowi odpowiedzialnemu za bilansowanie. Oprócz tego podmiotu operator ten udostępnia takie informacje również innym podmiotom określonym w pkt 1–5 i 7–9 (pkt 10 nie został w tym odwołaniu uwzględniony z uwagi na jego uchylenie). Wszystkie te podmioty, **poza podmiotami określonym w pkt 1** (użytkownikami systemu elektroenergetycznego, w tym odbiorcami końcowymi, wytwórcami, posiadaczami magazynu energii elektrycznej, **których informacje te dotyczą**), **mają zakaz dalszego udostępniania tych informacji innym podmiotom.** Wynika to jednoznacznie z części wspólnej w art. 11zc ust. 1. **W związku z tym wyjaśnienia wymaga, czy intencją projektodawcy faktycznie jest, aby podmiot odpowiedzialny za bilansowanie, który uzyskuje wskazane wyżej informacje, mógł je udostępniać innym podmiotom.** Jeżeli nie, to rekomenduje się przyjęcie proponowanej poniżej poprawki.

Propozycja poprawki:

w art. 1 w pkt 37 w lit. a dodaje się tiret piąte w brzmieniu:

„– w części wspólnej wyrazy „7–9” zastępuje się wyrazami „6a–9”,”.

8. Wątpliwości budzi proponowany w art. 1 pkt 41 ustawy przepis art. 11zn ust. 6 ustawy – Prawo energetyczne. Proponowany przepis, będący odpowiednikiem art. 64 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego, stanowi, że w przypadku, gdy wniosek o wpis obywatelskiej społeczności energetycznej do wykazu obywatelskich społeczności energetycznych nie zawiera wymaganych danych lub do wniosku nie dołączono statutu lub umowy obywatelskiej społeczności energetycznej Prezes URE wzywa wnioskodawcę do uzupełnienia braków z pouczeniem, że ich nieuzupełnienie spowoduje pozostawienie wniosku bez rozpatrzenia. Zgodnie z proponowanym przepisem art. 11zn ust. 3 pkt 2 i 3 do wniosku tego wnioskodawca jest obowiązany dołączyć oprócz ww. statutu i umowy również dwa oświadczenia – o kompletności i zgodności z prawdą danych zawartych we wniosku, składane pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń, a także wskazujące, że obywatelska społeczność energetyczna będzie prowadzić działalność wyłącznie

w zakresie odnawialnych źródeł energii. W związku z tym wyjaśnienia wymaga, czy wyłączenie tych dwóch oświadczeń z zakresu regulacji analizowanego ust. 6 jest celowe, ponieważ mimo ustawowego obowiązku ich dołączenia do wniosku ich niedołączenie do niego nie jest traktowane jako brak formalny, a wniosek jest rozpatrywany. Jeżeli natomiast niedołączenie omawianych oświadczeń do wniosku również powinno stanowić brak wymagający uzupełnienia pod rygorem pozostawienia wniosku bez rozpatrzenia, to rekomenduje się przyjęcie zaproponowanej poniżej poprawki zważywszy, że **zgodnie z proponowanym art. 11zn ust. 7 Prezes URE dokonuje wpisu do wykazu w terminie 14 dni od dnia wpływu kompletnego wniosku o wpis.**

Ponadto, analizowany przepis oraz ust. 7 powinny odnosić się do omawianego wniosku jednolicie z ust. 2, 3, ust. 5 pkt 1 i ust. 11 pkt 2 w art. 11zn.

Propozycja poprawki:

w art. 1 w pkt 41, w art. 11zn:

- a) w ust. 6 po wyrazie „wniosek” dodaje się wyrazy „, o którym mowa w ust. 1,” oraz wyrazy „, zgodnie z ust. 3 pkt 1” zastępuje się wyrazami „, lub oświadczeń, zgodnie z ust. 3”,
- b) w ust. 7 wyrazy „wniosku o wpis” zastępuje się wyrazami „wniosku, o którym mowa w ust. 1”

albo – wariant II

w art. 1 w pkt 41, w art. 11zn:

- a) w ust. 6 po wyrazie „wniosek” dodaje się wyrazy „, o którym mowa w ust. 1,”
- b) w ust. 7 wyrazy „wniosku o wpis” zastępuje się wyrazami „wniosku, o którym mowa w ust. 1”.

9. Wątpliwości budzi proponowany w art. 1 pkt 41 ustawy przepis art. 11zn ust. 6 ustawy – Prawo energetyczne. Zgodnie z nim przepisy ust. 2–9 w ww. art. 11zn stosuje się odpowiednio do wniosku o zmianę wpisu do wykazu obywatelskich społeczności energetycznych. Niezrozumiałe jest natomiast na czym w przypadku takiego wniosku miałyby polegać odpowiednie stosowanie przepisów ust. 8 i 9. Wskazać należy, że ust. 8 stanowi, że Prezes URE niezwłocznie wydaje zaświadczenie o wpisie obywatelskiej społeczności energetycznej do wykazu, a ust. 9 o prostowaniu przez Prezesa URE z urzędu wpisu do wykazu zawierającego oczywiste wniosku. **Wydaje się, że analizowany ust. 10 powinien odnosić się do odpowiedniego stosowania**

przepisów ust. 2–7. Jeżeli tak, to rekomenduje się przyjęcie zaproponowanej poniżej poprawki.

Propozycja poprawki:

w art. 1 w pkt 41, w art. 11zn w ust. 10 wyrazy „ust. 2–9” zastępuje się wyrazami „ust. 2–7”.

10. Wątpliwości budzi proponowany w art. 1 pkt 45 ustawy przepis art. 15i ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne. Stanowi on, że operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego opracowuje ocenę wystarczalności zasobów na poziomie krajowym, o której mowa w art. 24 rozporządzenia 2019/943, i dokonuje jej aktualizacji:

- 1) jeżeli okoliczności uzasadniają opracowanie;
- 2) na wniosek ministra właściwego do spraw energii.

z proponowanego przepisu wynika, że aktualizacja tej oceny jest dokonywana **jeżeli okoliczności uzasadniają opracowanie (jak się wydaje chodzi tutaj o opracowanie aktualizowanej oceny)** albo na wniosek ministra właściwego do spraw energii.

Po pierwsze – wyjaśnienia wymaga więc, czy faktycznie aktualizacja jest dokonywana tylko w tych dwóch przypadkach, czy może okoliczności te dotyczą tylko opracowania samej oceny. W sytuacji, gdy chodzi o pierwszy z tych przypadków, art. 15i ust. 1 pkt 1 powinien zostać uzupełniony o wskazanie, że dotyczy on okoliczności uzasadniających odpowiednio opracowanie oceny albo dokonanie jej aktualizacji. W sytuacji, gdy chodzi o drugi z tych przypadków, analizowany przepis powinien być tak zredagowany, aby okoliczności te dotyczyły wyłącznie opracowania omawianej oceny.

Po drugie – przepis art. 15i ust. 1 pkt 1 powinien wskazywać przedmiot objętego jego zakresem regulacji opracowania (tj. opracowania oceny wystarczalności zasobów na poziomie krajowym, o której mowa w art. 24 rozporządzenia 2019/943).

Reasumując, w zależności do intencji projektodawcy, rekomenduje się przyjęcie jednej z proponowanej poniżej wersji poprawek.

Propozycja poprawki:

w art. 1 w pkt 45, w art. 15i w ust. 1 w pkt 1 po wyrazie „opracowanie” dodaje się wyrazy „tej oceny”

albo – wariant II

w art. 1 w pkt 45, w art. 15i ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego opracowuje ocenę wystarczalności zasobów na poziomie krajowym, o której mowa w art. 24 rozporządzenia 2019/943:

1) jeżeli okoliczności uzasadniają jej opracowanie,

2) na wniosek ministra właściwego do spraw energii

– i dokonuje jej aktualizacji na podstawie metody oceny wystarczalności zasobów na poziomie europejskim, o której mowa w art. 23 ust. 5 rozporządzenia 2019/943, stosując ją odpowiednio w takim zakresie, w jakim została zastosowana przez ENTSO energii elektrycznej w danym okresie oceny wystarczalności zasobów na poziomie europejskim oraz w zakresie właściwym dla wykonywania oceny wystarczalności zasobów na poziomie krajowym.”.

11. Proponowany w art. 1 pkt 46 lit. 1 ustawy przepis art. 16 ust. 18d ustawy – Prawo energetyczne stanowi, że rozliczenie wykonania harmonogramu inwestycji priorytetowych, o których mowa w ust. 1a, następuje po zakończeniu każdego pełnego roku od dnia uzgodnienia wskazanego w nim planu oraz po zakończeniu inwestycji priorytetowych. **Nie określa natomiast, podobnie jak pozostałe przepisy zmienianej ustawy, z kim i na jakich zasadach rozliczenie to jest dokonywane, w tym w jakim konkretnym terminie.** W związku z tym proponowana regulacja budzi wątpliwości w kontekście zasady poprawnej legislacji, w tym zasady określoności przepisów prawa (w szczególności dyrektyw określonych w § 2 i § 25 ust. 1 Zasad techniki prawodawczej, nakazujących odpowiednio regulowanie w ustawie wyczerpująco danej dziedziny spraw, nie pozostawiając poza zakresem swego unormowania istotnych fragmentów tej dziedziny oraz wskazywanie w przepisie materialnym możliwe bezpośrednio i wyraźnie kto, w jakich okolicznościach i jak się powinien zachować). Reasumując, ewentualne propozycje poprawek w omawianym zakresie będą możliwe po przedstawieniu wyjaśnień przez przedstawiciela Rządu.

12. Wątpliwości budzi proponowany w art. 1 pkt 46 lit. 1 ustawy przepis art. 16 ust. 18e ustawy – Prawo energetyczne. Stanowi on, że w szczególnie uzasadnionych przypadkach, wynikających z przyczyn leżących po stronie przedsiębiorstwa energetycznego, Prezes URE na uzasadniony wniosek tego przedsiębiorstwa może

przedłużyć termin na wykonanie harmonogramu inwestycji priorytetowych, o których mowa w ust. 1a ww. art. 16.

Po pierwsze – jak już wskazano we wcześniejszej części przedmiotowej opinii analizowany przepis jest ogólnikowy i pozostawia nadmierny luz decyzyjny Prezesowi URE w podejmowaniu rozstrzygnięcia czy w jego subiektywnym uznaniu zachodzi w konkretnej sprawie tzw. szczególnie uzasadniony przypadek, czy nie (ustawa nie określa tego szczególnego przypadku). Prezes URE w takiej sytuacji może, a nie musi podjąć rozstrzygnięcie.

Po drugie – analizowany przepis nie określa formy prawnej podejmowanego przez Prezesa URE rozstrzygnięcia. Wydaje się, że powinna ona przybrać formę decyzji administracyjnej, tym bardziej, że jest ono zainicjowane na wniosek zainteresowanego przedsiębiorstwa energetycznego.

Po trzecie – analizowany przepis przewiduje możliwość przedłużenia przez Prezesa URE terminu na wykonanie harmonogramu inwestycji priorytetowych, natomiast żaden z przepisów ustawy – Prawo energetyczne nie określa konkretnego terminu wykonania takiego harmonogramu. Proponowany przepis art. 16 ust. 18d stanowi ogólnie, że **rozliczenie** wykonania tego harmonogramu następuje po zakończeniu każdego pełnego roku od dnia uzgodnienia planu oraz po zakończeniu inwestycji priorytetowych. Pomijając to, że nie określa on konkretnego terminu, to dotyczy niesprecyzowanego okresu na wykonanie czynności związanej z tzw. rozliczeniem wykonania harmonogramu, a nie wykonaniem harmonogramu. Ponadto, analizowany przepis nie określa na jaki maksymalnie okres to przedłużenie może być udzielone.

Po czwarte – niezrozumiała jest relacja analizowanego przepisu do poprzedzającego go ust. 18d. Skoro Prezes URE może przedłużyć termin na wykonanie harmonogramu inwestycji priorytetowych na oznaczony okres, to jaki w takiej sytuacji jest termin na rozliczenie wykonania takiego harmonogramu oraz, na jakich zasadach to rozliczenie ma nastąpić?

Reasumując, ogólnikowość proponowanego przepisu budzi wątpliwości w kontekście wywodzonej z zasady demokratycznego państwa prawa (art. 2 Konstytucji) zasady określoności przepisów prawa, określonej w art. 7 Konstytucji zasady legalizmu stanowiącej, że organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa, oraz określonej w art. 32 ust. 1 Konstytucji zasady równości wobec prawa, ponieważ nie

zapewnia on, że będzie on tak samo stosowany wobec podmiotów znajdujących się w podobnej sytuacji.

13. Proponowany w art. 1 pkt 47 ustawy przepis art. 23 ust. 2 pkt 18b lit. i ustawy – Prawo energetyczne stanowi, że do zakresu działania Prezesa URE należy monitorowanie występowania restrykcyjnych praktyk umownych, w tym klauzul wyłączności, które mogą uniemożliwiać odbiorcom jednoczesne zawieranie umów z więcej niż jednym sprzedawcą lub ograniczać ich wybór w tym zakresie, **a w przypadku gdy uzna to za konieczne, powiadamianie o takich praktykach Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów**. Należy więc zaznaczyć, że jeżeli racjonalny ustawodawca przewiduje powiadamianie jednego organu administracji publicznej przez drugi organ administracji publicznej o pewnych nieprawidłowościach (sprawach), to ustawa w sposób jednoznaczny powinna określać (w przepisie materialnym) przypadki, które obligują (a nie uprawniają) taki organ do przekazywania tych informacji, oraz zasady, na których następuje to przekazanie, w szczególności termin przekazania informacji. Rozwiązanie, w którym o takim przekazaniu decyduje **według swojego uznania** Prezes URE budzi zastrzeżenia na gruncie wywodzonej z zasady demokratycznego państwa prawa (art. 2 Konstytucji) zasady określoności przepisów prawa, zasady poprawnej legislacji i w szczególności określonej w art. 7 Konstytucji zasady legalizmu stanowiącej, że organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa. **Analogiczna uwaga dotyczy proponowanego w ww. art. 23 przepisu ust. 8** stanowiącego, że Prezes URE przekazuje Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zalecenia dotyczące zapewnienia zgodności cen sprzedaży energii elektrycznej z wymogami konkurencyjnego rynku energii, **w przypadku, gdy uzna to za konieczne**. Ewentualna propozycja poprawki w omawianym zakresie będzie możliwa po przedstawieniu wyjaśnień przez przedstawiciela Rządu.
14. Proponowany w art. 1 pkt 48 ustawy przepis art. 23x ust. 5 ustawy – Prawo energetyczne wymaga doprecyzowania przez określenie instytucji, której członkiem jest objęte jego zakresem regulacji państwo członkowskie. Czy chodzi w nim o inne państwo członkowskie Unii Europejskiej, czy inne państwo członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronę umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym. Należy zaznaczyć, że zmieniana ustawa zawiera przepisy

odnoszące się zarówno do państw członkowskich Unii Europejskiej, jak i jednocześnie do państw członkowskich Unii Europejskiej i państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym. W związku z tym, zgodnie z zasadą określoności przepisów prawa, w zależności od intencji projektodawcy rekomenduje się przyjęcie jednej z wersji zaproponowanej poniżej poprawki.

Propozycja poprawek:

w art. 1 w pkt 48, w art. 23x w ust. 5 po wyrazach „państwa członkowskiego” dodaje się wyrazy „Unii Europejskiej”

albo – wariant II

w art. 1 w pkt 48, w art. 23x w ust. 5 po wyrazach „państwa członkowskiego” dodaje się wyrazy „Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym”.

15. Zastrzeżenia budzi proponowany w art. 1 pkt 49 ustawy przepis art. 24d ust. 2 pkt 3 ustawy – Prawo energetyczne stanowiący, że udzielane przez Prezesa URE odstępstwo może dotyczyć warunków **uzyskania** i prowadzenia **działalności objętej koncesją**, o których mowa w art. 32 i art. 35–37 zmienianej ustawy.

Po pierwsze – analizowany przepis jest zbyt ogólnikowy zarówno w zakresie spraw (warunków), które mogą stanowić przedmiot odstępstw, jak i odesłania do przepisów określających te sprawy (warunki).

Po drugie – z brzmienia analizowanego przepisu wynika, że dotyczy on **warunków uzyskania działalności objętej koncesją**. Przepis ten stanowi bowiem, że „Odstępstwo (...) może dotyczyć (...) **warunków uzyskania** i prowadzenia **działalności objętej koncesją** (...)”.. Wydaje się, że nie taka była intencja projektodawcy.

Reasumując, analizowany przepis wymaga w omawianym zakresie doprecyzowania przez precyzyjne określenie, których konkretnie warunków określonych, w których konkretnych przepisach art. 32 i art. 35–37, **w tym dodawanego art. 35a procedowaną ustawą. Za wzór prawidłowej regulacji w tym zakresie należy wskazać pozostałe pkt 1, 3 i 4 w ww. art. 24d ust. 2.** W proponowanym kształcie budzi on wątpliwości w kontekście wywodzonej z zasady demokratycznego państwa prawa (art. 2 Konstytucji) zasady określoności przepisów prawa, zasady przyzwoitej legislacji

i określonej w art. 7 Konstytucji zasady legalizmu, w zakresie rozstrzygnięć podejmowanych na jego postawie przez prezesa URE.

16. Zastrzeżenia budzą proponowane w art. 1 pkt 49 ustawy przepis art. 24d ust. 9 i 10 ustawy – Prawo energetyczne. Z przepisów tych wynika, że Prezes URE w decyzji o udzieleniu odstępstwa, o której mowa w ust. 1 art. 24d, określa jakieś warunki, które przedsiębiorstwo energetyczne jest obowiązane przestrzegać, pod rygorem cofnięcia odstępstwa. Należy bowiem zaznaczyć, że proponowane przepisy art. 24d nie przewidują, że Prezes URE określa w przedmiotowej decyzji jakieś warunki. Przepis ust. 1 tego artykułu stanowi tylko, że w decyzji tej udziela się odstępstwa w zakresie określonym w następnym ustępie (ust. 2). Udzielenia odstępstwa nie można natomiast utożsamiać z określeniem w tej decyzji jakichś warunków. **Ta materia musi jednoznacznie być określona w przepisach materialnych ustawy.** W związku z tym proponowany art. 24d należy uzupełnić o przepisy określające, co konkretnie Prezes URE określa w decyzji udzielającej odstępstwa, poza samym odstępstwem. Na marginesie proponowany w art. 1 pkt 71 ustawy przepis art. 56 ust. 1 pkt 58 przewiduje karę administracyjną za nieprzestrzeganie **obowiązków wynikających w omawianej decyzji** Prezesa URE. **Proponowane przepisy, podobnie, jak w przypadku wskazanych wyżej warunków, nie określają natomiast, aby w decyzji takiej były określone jakieś obowiązki.** W obecnym kształcie analizowany przepis budzi więc wątpliwości w kontekście wywodzonej z zasady demokratycznego państwa prawa (art. 2 Konstytucji) zasady określoności przepisów prawa, zasady zaufania do państwa i stanowionego przez nie prawa oraz określonej w art. 7 Konstytucji zasady legalizmu wymagającej od organów władzy publicznej działania na podstawie i w granicach prawa.
17. Proponowany w art. 1 pkt 56 ustawy przepis art. 31g ust. 5 ustawy – Prawo energetyczne proponuje się uzupełnić o wskazanie minimalnego, gwarantowanego ustawą, terminu przekazania informacji przez sprzedawcę energii elektrycznej na wezwanie Prezesa URE, tak jak ma to miejsce np. w przypadku proponowanego w art. 1 pkt 16 ustawy przepisu art. 7aa ust. 15 pkt 1 ustawy – Prawo energetyczne. Jeżeli termin ten powinien odpowiadać terminowi przekazania tych informacji w przypadku planowanego wprowadzenia oferty sprzedaży energii elektrycznej,

to rekomenduje się przyjęcie zaproponowanej poniżej poprawki. W przeciwnym razie propozycja będzie możliwa po przedstawieniu wyjaśnień przez przedstawiciela Rządu. Analizowany przepis tym bardziej wymaga uzupełnienia we wskazanym zakresie zważywszy, że nieprzekazanie takiej informacji w terminie wskazanym przez Prezesa URE jest objęte sankcją zgodnie z proponowanym przepisem art. 56 ust. 1 pkt 55 zmienianej ustawy sankcją w postaci kary administracyjnej. Obecnie przepis ten budzi wątpliwości w szczególności w kontekście wywodzonej z zasady demokratycznego państwa prawa (art. 2 Konstytucji) zasady określoności przepisów prawa, w tym dyrektywy określonej w § 25 Zasad techniki prawodawczej, oraz określonej w art. 7 Konstytucji zasady legalności.

Propozycja poprawki:

w art. 1 w pkt 56, w art. 31g w ust. 5 po wyrazach „w tym wezwaniu” dodaje się wyrazy „nie krótszym niż 7 dni od dnia jego doręczenia”.

18. Wątpliwości budzi proponowany w art. 1 pkt 66 lit. d ustawy zakres zmiany art. 45 ust. 13 ustawy – Prawo energetyczne. Zgodnie z proponowaną zmianą w art. 45 ust. 13 po wyrazach „jednostki wytwórczej” dodaje się wyrazy „lub instalacji odbiorcy końcowego”. Należy natomiast zaznaczyć, że obecnie analizowany przepis brzmi „Magazyn energii elektrycznej będący częścią **jednostki wytwórczej** wyposaża się w układ pomiarowo-rozliczeniowy rejestrujący ilość energii elektrycznej wprowadzonej do magazynu energii elektrycznej i wyprowadzonej z tego magazynu, niezależnie od układu pomiarowo-rozliczeniowego rejestrującego ilość energii elektrycznej pobranej z sieci i wprowadzonej do sieci **przez tę jednostkę**”. Po wejściu w życie proponowanej zmiany przepis ten będzie brzmieć „Magazyn energii elektrycznej będący częścią **jednostki wytwórczej lub instalacji odbiorcy końcowego** wyposaża się w układ pomiarowo-rozliczeniowy rejestrujący ilość energii elektrycznej wprowadzonej do magazynu energii elektrycznej i wyprowadzonej z tego magazynu, niezależnie od układu pomiarowo-rozliczeniowego rejestrującego ilość energii elektrycznej pobranej z sieci i wprowadzonej do sieci **przez tę jednostkę**”. Wątpliwości budzi natomiast więc czy również kończąca go część „przez tę jednostkę” nie powinna się odnosić do układu pomiarowo-rozliczeniowego rejestrującego ilość energii elektrycznej pobranej z sieci i wprowadzonej do sieci również przez instalację odbiorcy końcowego. Jeżeli tak, to rekomenduje się przyjęcie zaproponowanej poniżej poprawki.

Propozycja poprawki:

w art. 1 w pkt 66:

a) w lit. d wyrazy „ust. 11–13” zastępuje się wyrazami „ust. 11 i 12”,

b) dodaje się lit. e w brzmieniu:

„e) w ust. 13 po wyrazach „jednostki wytwórczej” dodaje się wyrazy „lub instalacji odbiorcy końcowego” oraz po wyrazach „przez tę jednostkę” dodaje się wyrazy „lub instalację”;

albo – wariant II

w art. 1 w pkt 66:

a) w lit. d wyrazy „ust. 11–13” zastępuje się wyrazami „ust. 11 i 12”,

b) dodaje się lit. e w brzmieniu:

„e) ust. 13 otrzymuje brzmienie:

„13. Magazyn energii elektrycznej będący częścią jednostki wytwórczej lub instalacji odbiorcy końcowego wyposaża się w układ pomiarowo-rozliczeniowy rejestrujący ilość energii elektrycznej wprowadzonej do magazynu energii elektrycznej i wyprowadzonej z tego magazynu, z tym że w przypadku jednostki wytwórczej – niezależnie od układu pomiarowo-rozliczeniowego rejestrującego ilość energii elektrycznej pobranej z sieci i wprowadzonej do sieci przez tę jednostkę.”;

19. Zastrzeżenia budzi proponowany w art. 1 pkt 71 lit. a tiret siódme ustawy przepis art. 56 ust. 1 pkt 17c ustawy – Prawo energetyczne stanowiący, że karze pieniężnej podlega ten, kto będąc sprzedawcą rezerwowym energii elektrycznej, nie realizuje obowiązków informacyjnych określonych w art. 5ca ust. 7 oraz w art. 5ad.

Po pierwsze – należy zaznaczyć, że wbrew temu, co wynika z brzmienia analizowanego przepisu art. 5ca ust. 7 nie określa żadnego obowiązku, w tym sprzedawcy rezerwowego energii elektrycznej, w tym terminu na wykonanie obowiązku. Proponowany w art. 1 pkt 10 ustawy ww. przepis art. 5ca ust. 7 stanowi bowiem: „7. Sprzedaż rezerwowa energii elektrycznej jest uruchamiana z chwilą poinformowania sprzedawcy rezerwowego energii elektrycznej przez operatora informacji rynku energii o potrzebie uruchomienia sprzedaży rezerwowej energii elektrycznej.”.

Po drugie – analizowany przepis należy doprecyzować przez wskazanie konkretnych ustępów w art. 5ad nakładających obowiązki informacyjne na sprzedawcę rezerwowego

energii elektrycznej. Należy bowiem zaznaczyć, że nie wszystkie z ustępów art. 5ad dotyczą obowiązków informacyjnych (np. ust. 3, 5 i 9), a także, że nie wszystkie przepisy art. 5ad, które nakładają na tego sprzedawcę takie obowiązki określają termin, w jakim mają one być wykonane, o czym była już mowa we wcześniejszej części przedmiotowej opinii (chodzi o art. 5ad ust. 6 pkt 3 i ust. 7 pkt 3).

Reasumując, w analizowanym przepisie należy skreślić odnośnienie się do obowiązku informacyjnego sprzedawcy rezerwowego energii elektrycznej, który nie jest objęty zakresem regulacji art. 5ac ust. 7, zgodnie z rekomendowaną poniżej poprawką. W zakresie wskazania w analizowanej regulacji konkretnych przepisów art. 5ad określających obowiązki objęte sankcją, propozycja poprawki będzie możliwa po ich wskazaniu przez przedstawiciela Rządu.

Propozycja poprawki:

w art. 1 w pkt 71 w lit. a w tiret siódmym, w pkt 17c skreśla się wyrazy „w art. 5ac ust. 7 oraz”.

20. Zastrzeżenia budzi proponowany w art. 1 pkt 71 lit. a tiret dwunaste ustawy przepis art. 56 ust. 1 pkt 58 ustawy – Prawo energetyczne stanowiący, że karze pieniężnej podlega ten, kto nie przestrzega obowiązków wynikających z decyzji Prezesa URE, o której mowa w art. 24d ust. 1 zmienianej ustawy. Jak już wskazano we wcześniejszej części przedmiotowej opinii, dotyczącej ww. art. 24d, przepisy tego artykułu nie określają żadnych obowiązków, które są określane w tej decyzji. W związku z tym, aby można było karać za naruszenie obowiązków określonych w decyzji administracyjnej, racjonalny ustawodawca musi przewidzieć w przepisach materialnych ustawy kompetencję dla Prezesa URE do określenia w wydawanej przez niego decyzji konkretnych obowiązków. W związku z powyższym w przypadku braku ze strony przedstawiciela Rządu propozycji przepisu materialnego określającego, jakie obowiązki Prezes URE określa w przedmiotowej decyzji, rekomenduje się przyjęcie zaproponowanej poprawki skreślającej analizowany pkt 58.

Propozycja poprawki:

w art. 1 w pkt 71:

a) w lit. a w tiret dwunastym:

- w poleceniu nowelizacyjnym wyrazy „pkt 55–59” zastępuje się wyrazami „pkt 55–58”,
- skreśla się pkt 58,

b) w lit. c, w pkt 2 wyrazy „6e, 57 i 58” zastępuje się wyrazami „6e i 57”.

21. Procedowana ustawa dodaje w art. 56 ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne przepis pkt 27a (art. 1 pkt 71 lit. a tiret dziewiąte) rozstrzygający, że karze pieniężnej podlega ten, kto nie stosuje się do poleceń, o których mowa w art. 9c ust. 7a lub 7b tej ustawy. Należy natomiast zaznaczyć, że nie określa już wysokości kary pieniężnej za przedmiotowe naruszenie, prowadząc do powstania w tym zakresie luki prawnej, wykluczającej w praktyce wymierzanie kar za omawiane naruszenie. W związku z powyższym zakres regulacji procedowanej ustawy należy rozszerzyć o przepis określający wysokość kary pieniężnej za przedmiotowe naruszenie. Jeżeli wysokość kary za naruszenie określone ww. pkt 27a określa któryś z proponowanych procedowaną ustawą przepisów art. 56, to rekomenduje się przyjęcie właściwego wariantu zaproponowanej poniżej poprawki. W przeciwnym razie propozycja poprawki będzie możliwa po przedstawieniu wyjaśnień przez przedstawiciela Rządu.

Ponadto, należy zaznaczyć, że proponowany w art. 1 pkt 71 lit. c ustawy przepis art. 56 ust. 2j ustawy – Prawo energetyczne określa wysokość kary pieniężnej wymierzonej w przypadkach, o których mowa w art. 56 ust. 1 **pkt 6ba–6be**. Wynosi ona od 1000 zł do 50 000 zł. Należy więc zaznaczyć, że po wejściu w życie analizowanej regulacji zmieniana ustawa będzie zawierać dwa kolidujące ze sobą przepisy określające dwie różne wysokości kar pieniężnych za naruszenie określone w ww. **pkt 6ba–6be**. Oprócz proponowanego art. 56 ust. 2j będzie to przepis art. 56 ust. 3 pkt 1 określający wysokość kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1 pkt 3a–6c tego artykułu, a więc przy takim odesłaniu również **pkt 6ba–6be**. W związku z tym, jeżeli właściwą w rozpatrywanym przypadku jest kara pieniężna określona w art. 56 ust. 2j, to odpowiedniej zmiany wymaga proponowana w art. 1 pkt 71 lit. f tiret pierwsze zmiana art. 56 ust. 3 pkt 1 ustawy – Prawo energetyczne.

Propozycja poprawki:

w art. 1 w pkt 71 w lit. c, w pkt 2 po wyrazach „pkt 6e,” dodaje się wyrazy „27a,”

albo – wariant II

w art. 1 w pkt 71 w lit. c, w pkt 3 wyrazy „pkt 30b” zastępuje się wyrazami „pkt 27a, 30b”

albo – wariant III

w art. 1 w pkt 71 w lit. d, w pkt 11 wyrazy „pkt 55” zastępuje się wyrazami „pkt 27a, 55”

albo – wariant IV

w art. 1 w pkt 71 w lit. e, w ust. 2j po wyrazach „pkt 6ba–6be” dodaje się wyrazy „i 27a”;

albo – wariant V

w art. 1 w pkt 71 w lit. f tiret pierwsze otrzymuje brzmienie:

„– w pkt 1 wyrazy „3a–6c, 8–11, 12d–17b, 18a–20, 21a–27” zastępuje się wyrazami „3a–6b, 6c, 8–11, 12d–17, 17b, 17d, 18a–20, 21a–27a”

albo – wariant VI

w art. 1 w pkt 71 w lit. f w tiret drugim wyrazy „i 17e” zastępuje się wyrazami „, 17e i 27a”.

22. Procedowana ustawa w art. 2 wprowadza zmiany w przepisach art. 3a ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, które nie uwzględniają zmian wprowadzonych w zmienianych przepisach art. 18 ustawy z dnia 9 maja 2023 r. o Funduszu Ochrony Rolnictwa (Dz. U. poz. 1130). W związku z tym proponowane zmiany wymagają modyfikacji uwzględniającej obowiązujący aktualnie stan prawny.

Propozycja poprawek:

w art. 2:

a) w pkt 1:

– lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „oraz wpłat, o których mowa w art. 3. ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2023 r. o Funduszu Ochrony Rolnictwa (Dz. U. poz. 1130),” zastępuje się wyrazami „wpłat, o których mowa w art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2023 r. o Funduszu Ochrony Rolnictwa (Dz. U. poz. 1130), oraz opłaty koncesyjnej, o której mowa w art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2022 r. poz. 1385, z późn. zm.),”;

– w lit. b:

– w poleceniu nowelizacyjnym wyrazy „pkt 14” zastępuje się wyrazami „pkt 15” oraz wyrazy „pkt 15” zastępuje się wyrazami „pkt 16”,

– pkt 15 oznacza się jako pkt 16,

b) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) w § 2 w pkt 1 wyrazy „lub w kwartalnej deklaracji, o której mowa w art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2023 r. o Funduszu Ochrony Rolnictwa,” zastępuje się wyrazami „w kwartalnej deklaracji, o której mowa w art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2023 r.

o Funduszu Ochrony Rolnictwa, lub w formularzu, o którym mowa w art. 34 ust. 4 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne,”.’”.

23. Proponowany w art. 8 pkt 7 ustawy przepis art. 93 ust. 14 ustawy o odnawialnych źródłach energii nakłada na operatora rozliczeń energii odnawialnej obowiązek przekazania określonych informacji operatorowi systemu przesyłowego elektroenergetycznego oraz operatorowi systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego. Nie określa natomiast terminu, w jakim obowiązek ten ma być wykonany. W związku z tym analizowany przepis proponuje się uzupełnić o określenie terminu, w jakim operator jest obowiązany przekazać takie informacje, podobnie do rozwiązania przyjętego w ust. 18 i 19 w. art. 93. **Analogiczna uwaga dotyczy odpowiednio proponowanych w art. 8 ustawy przepisów art. 93 ust. 15–17** (w przypadku ust. 15 i 17 w zakresie terminu aktualizacji informacji, **w przypadku ust. 16 w zakresie informacji określonych w jego pkt 1–3, ponieważ zgodnie z przepisem art. 93 ust. 17 zdanie drugie informacje określone w ust. 16 w pkt 4 przekazuje się niezwłocznie**). Jeżeli obowiązek określonej w nim aktualizacji zmienionych informacji powinien być wykonany w tym samym terminie, co przekazanie informacji o tych zmianach (tj. w terminie 14 dni od zmiany informacji), to rekomenduje się przyjęcie zaproponowanej poniżej poprawki. W przeciwnym razie ewentualna propozycja poprawki będzie możliwa po wskazaniu takich terminów przez przedstawiciela Rządu. **Ponadto, w przypadku art. 93 ust. 17** przepis ten należy doprecyzować przez określenie, czego dotyczy informacja przekazywana właściwemu operatorowi.

Propozycja poprawki:

w art. 8 w pkt 7:

- a) w ust. 15 wyrazy „dokonuje ich aktualizacji i w terminie 14 dni” zastępuje się wyrazami „w terminie 14 dni od dnia ich zmiany dokonuje ich aktualizacji i”,
- b) w ust. 17 w zdaniu pierwszym wyrazy „dokonuje ich aktualizacji i w terminie 14 dni od jej dokonania, przekazuje” zastępuje się wyrazami „w terminie 14 dni od dnia ich zmiany dokonuje ich aktualizacji i przekazuje informację o ich zmianie”.

24. Wątpliwości budzi proponowany w art. 8 pkt 7 ustawy przepis art. 93 ust. 15 ustawy o odnawialnych źródłach energii stanowiący, że w przypadku zmiany informacji,

o których mowa we wcześniejszym ustępie tego artykułu (ust. 14), operator rozliczeń energii odnawialnej w terminie 14 dni przekazuje informację o ich zmianie **właściwemu operatorowi systemu elektroenergetycznego**. Zgodnie z proponowanym ust. 14 ww. art. 93 zmieniane informacje są przekazywane przez operatora rozliczeń energii odnawialnej operatorowi systemu przesyłowego elektroenergetycznego oraz operatorowi systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego. Obaj operatorzy, którym są przekazywane te informacje, stanowią przedmiot definicji legalnej określonej odpowiednio w przepisach art. 2 pkt 23 i 25 ustawy o odnawialnych źródłach energii. Ustawa ta nie definiuje natomiast określenia „operator systemu elektroenergetycznego”. W związku z tym wyjaśnienia wymaga, czy przez wskazanego w art. 93 ust. 15 operatora systemu elektroenergetycznego nie należy rozumieć operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego oraz operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego. Jeżeli tak, to rekomenduje się przyjęcie zaproponowanej poniżej poprawki. **Analogiczna uwaga dotyczy proponowanych przepisów art. 93 ust. 17–19 zmienianej ustawy o odnawialnych źródłach energii.**

Propozycja poprawki:

w art. 8 w pkt 7:

- a) w ust. 15 i w ust. 17 w zdaniu pierwszym wyrazy „operatorowi systemu elektroenergetycznego” zastępuje się wyrazami „operatorowi systemu przesyłowego elektroenergetycznego oraz operatorowi systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego”,
- b) w ust. 18 w zdaniu pierwszym wyrazy „operatora systemu elektroenergetycznego” zastępuje się wyrazami „operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego albo operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego”,
- c) w ust. 19:
 - w zdaniu pierwszym wyrazy „operatora systemu elektroenergetycznego” zastępuje się wyrazami „operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego albo operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego”,
 - w zdaniu drugim wyrazy „operator systemu elektroenergetycznego” zastępuje się wyrazami „operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego albo operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego”.

25. Przepis art. 28 ust. 3 ustawy jest niezrozumiały w zakresie, w jakim w swojej końcowej treści odnosi się do „umowy sprzedaży”. Mianowicie stanowi on, że umowy sprzedaży rezerwowej energii elektrycznej lub umowy kompleksowe zawierające postanowienia umowy sprzedaży rezerwowej energii elektrycznej, zawarte na podstawie przepisów dotychczasowych, traktowane są, na potrzeby procesów runku energii, jako odpowiednio **umowy sprzedaży** lub umowy kompleksowe. O ile nie ma wątpliwości, co należy rozumieć w tym przypadku przez umowę kompleksową, o tyle nie wiadomo, co należy rozumieć przez poprzedzającą ją umowę sprzedaży. Mając więc na uwadze zasadę określoności przepisów prawa oraz wątpliwości związane z interpretacją i stosowaniem analizowanego przepisu, proponuje się jego doprecyzowanie przez wskazanie nazwy albo przedmiotu umowy sprzedaży, której dotyczy. Ewentualna propozycja poprawki w omawianym zakresie będzie możliwa po wskazaniu przez przedstawiciela Rządu nazwy albo przedmiotu tej umowy.

IV. Uwagi szczegółowe

1. Niezrozumiała jest proponowana w art. 1 pkt 2 lit. j ustawy zmiana art. 3 pkt 20 ustawy – Prawo energetyczne polegająca na skreśleniu w przedmiotowym przepisie metryczki ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii, tj. wyrazów „(Dz. U. z 2021 r. poz. 610, 1093, 1873 i 2376 oraz z 2022 r. poz. 467)”, ponieważ art. 3 pkt 20 ustawy – Prawo energetyczne jest pierwszym przepisem, który się do niej odnosi. Wydaje się, że w rozpatrywanym przypadku doszło do pomyłki. Jeżeli tak, to rekomenduje się przyjęcie zaproponowanej poniżej poprawki.

Propozycja poprawki:

w art. 1 w pkt 2 skreśla się lit. j.

2. Proponowany w art. 1 pkt 2 lit. 1 ustawy przepis art. 3 pkt 23d ustawy – Prawo energetyczne, określający definicję legalną określenia „**energia bilansująca**”, jest bezprzedmiotowy, ponieważ żaden przepis zmienianej ustawy, poza wskazanym wyżej art. 3 pkt 23d, nie posługuje się określeniem „energia bilansująca”. Należy jednocześnie zaznaczyć, że definicja omawianego określenia stanowi przedmiot regulacji art. 2 pkt 11 rozporządzenia 2019/943, który jest stosowany bezpośrednio i wprost. W związku z tym analizowany przepis, w proponowanym obecnie kształcie, należy skreślić.

Propozycja poprawki:

w art. 2 w pkt 2 w lit. 1 skreśla się pkt 23d.

3. Proponuje się, aby dodawany w art. 1 pkt 7 lit. i ustawy przepis art. 5 ust. 4e pkt 4 ustawy – Prawo energetyczne zamiast do czasu trwania umowy odnosił się do okresu jej obowiązywania, jednolicie z pozostałymi przepisami art. 5 (ust. 2 pkt 1 i 2 oraz z ust. 3) oraz analogicznym art. 5¹ ust. 3.

Propozycja poprawki:

w art. 1 w pkt 7 w lit. i, w ust. 4e pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) okres obowiązywania umowy;”.

4. W art. 1 pkt 7 lit. j ustawy dodawany jest ust. 5b w art. 5 ustawy – Prawo energetyczne. **Należy więc zaznaczyć, że w art. 5 nie ma obecnie ust. 5a. Oznacza to, że do art. 5b nie można dodać ust. 5b.** Wydaje się, że w analizowanym przypadku doszło do pomyłki i dodawany przepis powinien być oznaczony jako ust. 5a. Jeżeli tak, to rekomenduje się przyjęcie zaproponowanej poniżej poprawki.

Propozycja poprawki:

w art. 1 w pkt 7 w lit. j:

- a) w poleceniu nowelizacyjnym wyrazy „ust. 5a” zastępuje się wyrazami „ust. 5” oraz wyrazy „ust. 5b” zastępuje się wyrazami „ust. 5a”,
- b) ust. 5b oznacza się jako ust. 5a.

5. Proponowany w art. 1 pkt 9 ustawy przepis art. 5aa ust. 6 ustawy – Prawo energetyczne został zredagowany niezgodnie z wymogami poprawnej legislacji. **Analizowany przepis składa się z czterech części** (dwóch zdań, przy czym zdanie pierwsze składa się z wprowadzenia do wyliczenia, wyliczeń w postaci punktów i liter oraz części wspólnej punktów). Zgodnie natomiast z wymogami określonymi w § 56 ust. 1 Zasad techniki prawodawczej – w obrębie ustępu zawierającego wyliczenie wyróżnia się **dwie części**: wprowadzenie do wyliczenia oraz punkty, z tym że wyliczenie może kończyć się częścią wspólną, **po której nie dodaje się kolejnej samodzielnej myśli** (w razie potrzeby formułuje się ją w kolejnym ustępie).

Analogiczna uwaga dotyczy odpowiednio ust. 7 ww. art. 5aa oraz proponowanego: w art. 1 pkt 14 lit. f ustawy przepisu art. 7 ust. 8d3 ustawy – Prawo energetyczne,

w art. 1 pkt 20 lit. e ustawy przepisu art. 9c ust. 4c ustawy – Prawo energetyczne, w art. 1 pkt 64 ustawy przepisu art. 43f ust. 1 pkt 3 ustawy – Prawo energetyczne i w art. 1 pkt 66 lit. a tiret pierwsze ustawy przepisu art. 45 ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne, z tym że w przypadku art. 5aa ust. 7 kończący pkt 1 dodatkowo spójnik alternatywy łącznej „lub” należy zastąpić spójnikiem alternatywy rozłącznej „albo” ponieważ, wbrew temu co wynika z treści proponowanych przepisów, nie jest możliwe, aby w konkretnym przypadku wskazana w tym przepisie umowa mogła ulec rozwiązaniu zarówno na mocy porozumienia stron, jak i w drodze wypowiedzenia przez odbiorcę końcowego.

Propozycja poprawek:

w art. 1:

a) w pkt 9, w art. 5aa:

– w ust. 6:

– – wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Operator systemu dystrybucyjnego gazowego lub operator systemu przesyłowego gazowego **zawierają ze sprzedawcą rezerwowym paliw gazowych** umowę sprzedaży rezerwowej paliw gazowych lub umowę kompleksową, **przez złożenie mu oświadczenia o przyjęciu jego oferty**, zawierając postanowienia umowy sprzedaży rezerwowej paliw gazowych, w imieniu i na rzecz przyłączonego do ich sieci odbiorcy końcowego paliw gazowych.”,

– – skreśla się zdanie drugie,

– ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Umowa sprzedaży rezerwowej paliw gazowych lub umowa kompleksowa zawierająca postanowienia umowy sprzedaży rezerwowej paliw gazowych, o której mowa w ust. 6:

- 1) obowiązuje od dnia zaprzestania wykonywania umowy sprzedaży paliw gazowych lub umowy kompleksowej przez dotychczasowego sprzedawcę paliw gazowych,
- 2) jest zawierana na czas nieokreślony,
- 3) może ulec rozwiązaniu:
 - a) w dowolnym terminie na mocy porozumienia stron albo
 - b) w drodze wypowiedzenia przez odbiorcę końcowego z zachowaniem 7-dniowego okresu wypowiedzenia liczonego od dnia doręczenia sprzedawcy paliw gazowych

oświadczenia odbiorcy końcowego, przy czym odbiorca końcowy może wskazać późniejszy termin jej rozwiązania

– a odbiorca końcowy nie może zostać obciążony przez sprzedawcę rezerwowego paliw gazowych kosztami z tytułu wcześniejszego rozwiązania tej umowy.”

albo – wariant II

w art. 1:

a) w pkt 9, w art. 5aa:

– w ust. 6:

– – wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Operator systemu dystrybucyjnego gazowego lub operator systemu przesyłowego gazowego **zawierają ze sprzedawcą rezerwowym paliw gazowych** umowę sprzedaży rezerwowej paliw gazowych lub umowę kompleksową zawierającą postanowienia umowy sprzedaży rezerwowej paliw gazowych, w imieniu i na rzecz przyłączonego do ich sieci odbiorcy końcowego paliw gazowych:”

– – skreśla się zdanie drugie,

– ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Umowa sprzedaży rezerwowej paliw gazowych lub umowa kompleksowa zawierająca postanowienia umowy sprzedaży rezerwowej paliw gazowych, o której mowa w ust. 6:

- 1) **jest zawierana przez złożenie przez operatora systemu dystrybucyjnego gazowego lub operatora systemu przesyłowego gazowego sprzedawcy rezerwowemu paliw gazowych oświadczenia o przyjęciu jego oferty,**
- 2) obowiązuje od dnia zaprzestania wykonywania umowy sprzedaży paliw gazowych lub umowy kompleksowej przez dotychczasowego sprzedawcę paliw gazowych,
- 3) jest zawierana na czas nieokreślony,
- 4) może ulec rozwiązaniu:
 - a) w dowolnym terminie na mocy porozumienia stron albo
 - b) w drodze wypowiedzenia przez odbiorcę końcowego z zachowaniem 7-dniowego okresu wypowiedzenia liczonego od dnia doręczenia sprzedawcy paliw gazowych oświadczenia odbiorcy końcowego, przy czym odbiorca końcowy może wskazać późniejszy termin jej rozwiązania

– a odbiorca końcowy nie może zostać obciążony przez sprzedawcę rezerwowego paliw gazowych kosztami z tytułu wcześniejszego rozwiązania tej umowy.”

b) w pkt 14 w lit. f, zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Jeżeli podmiot ten, w terminie 30 dni od dnia otrzymania powiadomienia, wyraził zgodę na taką wielkość mocy przyłączeniowej lub zasady stosowania ograniczeń mocy wprowadzanej do sieci, przedsiębiorstwo to wydaje warunki przyłączenia, a w przypadku gdy podmiot ten nie wyraził w tym terminie takiej zgody – przedsiębiorstwo to odmawia wydania takich warunków.”,

c) w pkt 20 w lit. e:

- w poleceniu nowelizacyjnym po wyrazach „ust. 4c” dodaje się wyrazy „i 4d”,
- w ust. 4c skreśla się zdanie drugie,
- dodaje się ust. 4d w brzmieniu:

„4d. Warunek, o którym mowa w ust. 4c:

- 1) jest spełniony, jeżeli znak towarowy zawiera co najmniej jeden element odróżniający działalność operatora systemu dystrybucyjnego lub operatora systemu magazynowania od działalności przedsiębiorstwa energetycznego wykonującego działalność gospodarczą w zakresie obrotu paliwami gazowymi lub energią elektryczną;
- 2) nie dotyczy przedsiębiorstw, o których mowa w art. 9d ust. 7.”,

d) w pkt 64, w art. 43f w ust. 1 w pkt 3 we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „; w celu” zastępuje się wyrazami „, z tym że w celu”,

e) w pkt 66 w lit. a w tiret pierwszym, we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „agregacji. Taryfy” zastępuje się wyrazami „agregacji, które”.

6. Art. 1 pkt 14 lit. i ustawy dodaje do art. 7 ustawy – Prawo energetyczne przepis ust. 8g⁸. Należy więc zaznaczyć, że ustęp z takim oznaczeniem został już dodany do ww. art. 7 przepisem art. 11 pkt 2 ustawy o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie biogazowni rolniczych, a także ich funkcjonowaniu, stanowiącej przedmiot prac 63 posiedzenia Senatu. Ustawa z poprawkami Senatu została przekazana do Sejmu. W związku z powyższym należy dokonać zmiany oznaczenia analizowanego ustępu, zgodnie z rekomendowaną poniżej poprawką.

Propozycja poprawki:

w art. 1 w pkt 14 w lit. i:

- a) w poleceniu nowelizacyjnym wyrazy „ust. 8g⁸” zastępuje się wyrazami „ust. 8g^{7a}”,
- b) ust. 8g⁸ oznacza się jako ust. 8g^{7a}.

7. Proponowany w art. 1 pkt 20 lit. b tiret ósme ustawy przepis art. 9c ust. 2 pkt 20 ustawy – Prawo energetyczne wymaga korekty redakcyjnej polegającej na zastąpieniu w nim wyrazów „zwanego dalej” wyrazami „zwanym dalej”.

Propozycja poprawki:

w art. 1 w pkt 20 w lit. b w tiret ósmym, w pkt 20 wyraz „zwanego” zastępuje się wyrazem „zwanym”.

8. Proponowane w art. 1 pkt 20 lit. g ustawy przepisy art. 9c ust. 7i oraz 7m ustawy – Prawo energetyczne odnoszą się odpowiednio do „rekompensaty, o której mowa w art. 13 ust. 7 rozporządzenia 2019/943” oraz do „rekompensaty”. Pozostałe ustępy w art. 9c (ust. 7a–7c, 7g, 7h, 7j–7l, 7n) odnoszą się natomiast do „rekompensaty **finansowej**, o której mowa w art. 13 ust. 7 rozporządzenia 2019/943”. Wyjaśnienia wymaga więc, czy w analizowanych przepisach chodzi o te same rekompensaty. Jeżeli tak, to zgodnie z dyrektywą § 10 Zasad techniki prawodawczej (nakazującą do oznaczania jednakowych pojęć używanie jednakowych określeń) rekomenduje się przyjęcie zaproponowanej poniżej poprawki.

Propozycja poprawki:

w art. 1 w pkt 20 w lit. g:

- a) w ust. 7i po wyrazie „rekompensaty” dodaje się wyraz „finansowej”,
- b) w ust. 7m wyraz „rekompensat” zastępuje się wyrazami „rekompensat finansowych, o których mowa w art. 13 ust. 7 rozporządzenia 2019/943,” oraz wyraz „rekompensaty” zastępuje się wyrazami „rekompensaty finansowej”.

9. W art. 1 pkt 24 lit. a ustawy należy dokonać korekty polegającej na połączeniu zmian proponowanych obecnie w tiret pierwszym i drugim w obrębie jednego tiret. Należy bowiem zaznaczyć, że proponowane zmiany dotyczą nadania nowego brzmienia dwóm bezpośrednio po sobie następującym punktom, zgodnie natomiast z dyrektywą § 94 ust. 3 Zasad techniki prawodawczej – jeżeli zmiana polega na nadaniu nowego brzmienia kolejno po sobie następującym artykułom albo jednostkom redakcyjnym niższego stopnia, zmiany tych artykułów albo jednostek redakcyjnych ujmuje się odpowiednio w jeden punkt, literę, tiret albo podwójne tiret. W związku z powyższym rekomenduje się przyjęcie zaproponowanej poniżej poprawki.

Analogiczna uwaga dotyczy odpowiednio art. 1 pkt 71 lit. a tiret piąte i szóste ustawy nadające nowe brzmienie następującym po sobie bezpośrednio przepisom art. 56 ust. 1 pkt 17–17b ustawy – Prawo energetyczne.

Propozycja poprawki:

w art. 1:

a) w pkt 24 w lit. a:

– w tiret pierwszym:

– w poleceniu nowelizacyjnym wyraz „otrzymuje” zastępuje się wyrazami „i 2 otrzymują”,

– dodaje się pkt 2 w brzmieniu:

„2) wymagań technicznych dla urządzeń, instalacji lub sieci wraz z niezbędną infrastrukturą pomocniczą, w tym dla linii bezpośrednich;”,

– skreśla się tiret drugie,

b) w pkt 71 w lit. a:

– w tiret piątym:

– w poleceniu nowelizacyjnym wyraz „otrzymuje” zastępuje się wyrazami „–17b otrzymują”,

– dodaje się pkt 17a i 17b w brzmieniu:

„17a) nie informuje odbiorcy końcowego lub operatora systemu dystrybucyjnego, lub operatora systemu przesyłowego, lub Prezesa URE w terminie określonym w art. 5 ust. 14 o konieczności zaprzestania sprzedaży paliw gazowych lub energii elektrycznej;

17b) będąc operatorem systemu dystrybucyjnego gazowego lub operatorem systemu przesyłowego gazowego, nie zawrze umowy sprzedaży rezerwowej paliw gazowych lub umowy kompleksowej zawierającej postanowienia umowy sprzedaży rezerwowej paliw gazowych zgodnie z art. 5aa ust. 6 lub umowy kompleksowej zgodnie z art. 5ab ust. 1;”;

w art. 48 w pkt 6 wyrazy „pkt 71 lit. a tiret szóste,” zastępuje się wyrazami „pkt 71 lit. a tiret piąte w zakresie art. 56 ust. 1 pkt 17a, tiret”.

10. Proponuje się, aby proponowany w art. 1 pkt 48 ustawy przepis art. 23x ust. 1 pkt 6 ustawy – Prawo energetyczne odnosił się jednolicie z pozostałymi przepisami tej ustawy

do przepisów **prawa** Unii Europejskiej. Obecnie odnosi się do przepisów Unii Europejskiej.

Propozycja poprawki:

w art. 1 w pkt 48, w art. 23x w ust. 1 w pkt 6 po wyrazie „przepisach” dodaje się wyraz „prawa”.

11. W proponowanym w art. 1 pkt 56 ustawy przepisie art. 31g ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne z tytułu przywołanej w nim ustawy – Prawo przedsiębiorców należy skreślić datę tej ustawy, zgodnie z przewidzianym dla niej skrótem w art. 9h ust. 13 ustawy – Prawo energetyczne.

Propozycja poprawki:

w art. 1 w pkt 56, w art. 31g w ust. 1 w zdaniu pierwszym skreśla się wyrazy „z dnia 6 marca 2018 r.”.

12. Proponowany w art. 1 pkt 64 ustawy przepis art. 43f ust. 4 ustawy – Prawo energetyczne proponuje się doprecyzować przez określenie, że wskazany w nim administrator danych osobowych jest administratorem danych osobowych w portalu Platforma Paliwowa – konsekwentnie z poprzedzającym go przepisem ust. 3.

Propozycja poprawki:

w art. 1 w pkt 64, w art. 43f w ust. 4 po wyrazach „danych osobowych” dodaje się wyrazy „w portalu Platforma Paliwowa”.

13. Proponowane w art. 1 pkt 68 lit. b ustawy upoważnienie ustawowe w art. 46 ust. 3 ustawy – Prawo energetyczne należy zredagować zgodnie z wzorcem określonym w § 74 ust. 1 pkt 3 Zasad techniki prawodawczej dla przepisów upoważniających do współuczestnictwa w wydaniu rozporządzenia polegającego na wyrażeniu opinii o projekcie rozporządzenia oraz pozostałymi, analogicznymi, upoważnieniami ustawowymi zmienianej ustawy (np. ust. 1 w zmienianym art. 46).

Propozycja poprawki:

w art. 1 w pkt 68 w lit. b, w ust. 3 wyrazy „określi, po zasięgnięciu opinii Prezesa URE,” zastępuje się wyrazami „, po zasięgnięciu opinii Prezesa URE, określi,”.

14. W proponowanym w art. 1 pkt 71 lit. a tiret ósme ustawy przepisie art. 56 ust. 1 pkt 17e ustawy – Prawo energetyczne wyrazy „w terminach tam wskazanych” proponuje się zastąpić wyrazami „w terminach określonych w tych przepisach” – kompatybilnie z pozostałymi przepisami art. 56 ust. 1.

Propozycja poprawki:

w art. 1 w pkt 71 w lit. a w tiret siódmym, w pkt 17e wyrazy „w terminach tam wskazanych” zastępuje się wyrazami „w terminach określonych w tych przepisach”.

15. Wątpliwości budzą proponowane w art. 10 ustawy przepisy ustawy o rynku mocy odnoszące się do określenia „linia bezpośrednia”. Zgodnie z proponowanym przepisem art. 69 ust. 5b i 9 pkt 2 tej ustawy przez wskazane w nich linie bezpośrednie rozumie się linie bezpośrednie w rozumieniu art. 3 pkt 11f ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne. Wszystkie pozostałe przepisy art. 10 odnoszą się natomiast do tego określenia bez wskazywani, że należy je rozumieć zgodnie z art. 3 pkt 11f ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne. W związku z tym jeżeli przez linie bezpośrednie, objęte zakresem regulacji proponowanych przepisów art. 69 ust. 2 pkt 1a i ust. 3 pkt 1a, art. 70, art. 70a ust. 1 pkt 4, ust. 2 i 4, art. 74 ust. 11 i 12 oraz art. 75 ust. 6 pkt 2 należy rozumieć linie bezpośrednie w rozumieniu art. 3 pkt 11f ustawy – Prawo energetyczne, to zgodnie z wymogami § 10 i §147 ust. 1 Zasad techniki prawodawczej, rekomenduje się przyjęcie zaproponowanej poniżej poprawki.

Propozycja poprawki:

w art. 10:

a) przed pkt 1 dodaje się pkt ... w brzmieniu:

„...”) w art. 2 w ust. 1 po pkt 17b dodaje się pkt 17c w brzmieniu:

„17c) linia bezpośrednia – linię bezpośrednią w rozumieniu art. 3 pkt 11f ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne;”,”

b) w pkt 4:

- w lit. c, w ust. 5b we wprowadzeniu do wyliczenia,
- w lit. d, w ust. 9 w pkt 2
- skreśla się wyrazy „w rozumieniu art. 3 pkt 11f ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne”.

16. Proponowany w art. 11 ustawy przepis art. 46 ust. 2 ustawy o elektromobilności i paliwach alternatywnych odwołuje się do przepisu art. 45 **ust. 12** tej ustawy. Należy więc zaznaczyć, że przedmiotowy ust. 12 został uchylony art. 1 pkt 29 lit. a tiret czwarte ustawy z dnia 2 grudnia 2021 r. o zmianie ustawy o elektromobilności i paliwach alternatywnych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 2269). W związku z tym rekomenduje się przyjęcie poprawki skreślającej przedmiotowy ustęp z treści analizowanego przepisu.

Propozycja poprawek:

w art. 11, w ust. 2 w zdaniu pierwszym wyrazy „7, 8 i 12” zastępuje się wyrazami „7 i 8”.

17. Przepisy przejściowe art. 22–24, art. 26 i art. 28 ustawy odnoszą się w dwojaki sposób do umowy kompleksowej. Art. 24 odnosi się do umowy kompleksowej, o której mowa w art. 5 ust. 3 ustawy – Prawo energetyczne, natomiast pozostałe przepisy do umowy kompleksowej. Jeżeli w przedmiotowych przepisach chodzi o tę samą umowę, tj. umowę kompleksową, o której mowa w art. 5 ust. 3 ustawy – Prawo energetyczne, to rekomenduje się przyjęcie zaproponowanej poniżej poprawki wzorowanej na rozwiązaniu przyjętym w art. 3 pkt 6b ustawy – Prawo energetyczne (art. 1 pkt 2 lit. b procedowanej ustawy).

Propozycja poprawki:

w art. 22 po wyrazach „umowy kompleksowej” dodaje się wyrazy „, o której mowa w art. 5 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1, zwanej dalej „umową kompleksową””;

w art. 24 skreśla się wyrazy „, o której mowa w art. 5 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1,”.

18. W art. 48 w pkt 1 ustawy proponuje się zastąpić wyrazy „, pkt 7 lit. i” wyrazami „,oraz lit. i” – jednolicie z rozwiązaniem redakcyjnym przyjętym w pozostałych punktach analizowanego artykułu.

Propozycja poprawki:

w art. 48 w pkt 1 wyrazy „, pkt 7 lit. i” zastępuje się wyrazami „,oraz lit. i”.

19. Przepis art. 25 ustawy proponuje się doprecyzować przez dodanie przed wyrazami „systemu połączonego gazowego” wyrazu „operator” – jednolicie z przepisem art. 23 ustawy oraz mając na uwadze, że ustawa – Prawo energetyczne definiuje na swoje

potrzeby „operatora systemu dystrybucyjnego” (art. 3 pkt 25) i „operatora systemu połączonego” (art. 3 pkt 28).

Propozycja poprawek:

w art. 25 przed wyrazami „systemu połączonego” dodaje się wyraz „operator”.

20. Przepis art. 30 ust. 2 ustawy należy doprecyzować przez wskazanie ustawy, w której zamieszczone są przywołane w nim przepisy art. 9g ust. 1, tj. jak się wydaje ustawy – Prawo energetyczne. **Analogiczna uwaga dotyczy przepisów art. 37 pkt 1 i 3 ustawy odnoszących się do art. 47 ust. 1.** Również i w tym przypadku wydaje się, że chodzi o przepisy art. 47 ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne, a nie przepisy art. 47 ust. 1 procedowanej ustawy. Ponadto analizowany przepis wymaga korekty redakcyjnej zapewniającej jego kompatybilność w zakresie objętych jego zakresem regulacji czynności opracowania instrukcji i jej przedłożenia Prezesowi URE.

Propozycja poprawek:

w art. 30 w ust. 2 w zdaniu pierwszym wyrazy „opracowuje instrukcję, o której mowa w art. 9g ust. 1” zastępuje się wyrazami „opracuje instrukcję, o której mowa w art. 9g ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1”;

w art. 37 w pkt 1 i 3 po wyrazach „art. 47 ust. 1” dodaje się wyrazy „ustawy zmienianej w art. 1”.

21. Przepis art. 34 ust. 2 ustawy należy doprecyzować przez wskazanie konkretnych ustępów art. 11x ustawy – Prawo energetyczne na podstawie, których są wydawane przepisy wykonawcze objęte jego zakresem regulacji. Art. 11x składa się z czterech ustępów (ust. 1–4), z których tylko ust. 2 i 4 stanowią podstawę do wydania rozporządzeń. W związku z tym, w zależności od tego, który ze wskazanych ustępów powinien stanowić przedmiot ww. doprecyzowania, rekomenduje się przyjęcie jednej z zaproponowanych poniżej poprawek.

Propozycja poprawek:

w art. 34 w ust. 2 po wyrazach „art. 11x” dodaje się wyrazy „ust. 2”

albo – wariant II

w art. 34 w ust. 2 po wyrazach „art. 11x” dodaje się wyrazy „ust. 4”

albo – wariant III

w art. 34 w ust. 2 po wyrazach „art. 11x” dodaje się wyrazy „ust. 2 i 4”.

22. Przepisy art. 47 ustawy są niejednolite w zakresie używanych w nich zwrotów dotyczących analogicznych sprawach. Przepisy ust. 3 i 4 posługują się zwrotem „nowych przepisów wykonawczych” oraz zwrotem „nie dłużej niż”, podczas gdy pozostałe ustępy odnoszą się do „przepisów wykonawczych” oraz używają zwrotu „nie dłużej niż przez”.

W związku z tym rekomenduje się przyjęcie zaproponowanej poniżej poprawki.

Propozycja poprawki:

w art. 47 w ust. 3 i 4 skreśla się wyraz „nowych” oraz po wyrazach „jednak nie dłużej niż” dodaje się wyraz „przez”.

23. Przepis art. 47 ust. 4 ustawy należy doprecyzować określając zdarzenie, od którego należy liczyć maksymalny termin 36 miesięcy przewidziany na zachowanie w mocy wskazanych w nim przepisów wykonawczych, zgodnie z rekomendowaną poniżej poprawką.

Propozycja poprawki:

w art. 47 w ust. 4 po wyrazach „36 miesięcy” dodaje się wyrazy „od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy”.

24. Wątpliwości budzi proponowany w art. 48 ustawy termin wejścia w życie art. 1 pkt 34 lit. b (zmieniającego art. 11y ust. 2 pkt 8 ustawy – Prawo energetyczne) i art. 1 pkt 51 (zmieniającego art. 31 ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne). Zgodnie z art. 48 przepisy te wejdą w życie 14 dni od dnia ogłoszenia procedowanej ustawy. Należy więc zaznaczyć, że zmieniane przepisy art. 11y ust. 2 pkt 8 ustawy – Prawo energetyczne są obecnie w okresie *vacatio legis* i zgodnie z proponowaną w art. 17 pkt 3 procedowanej ustawy zmianą art. 37 pkt 6 ustawy z dnia 20 maja 2021 r. o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw wejdą w życie z dniem 1 lipca 2025 r. (obecnie ich termin wejścia w życie jest ustalony na dzień 1 lipca 2024 r.). Przepisy art. 31 ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne w zakresie, w jakim dotyczą prosumenta wirtualnego energii odnawialnej, zgodnie z art. 9 pkt 2 ustawy z dnia 29 października 2021 r. o zmianie ustawy o odnawialnych źródłach energii oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 2376), wejdą w życie z dniem 2 lipca 2024 r. Należy więc zaznaczyć, że zgodnie z dyrektywą § 91 Zasad techniki prawodawczej nowelizację przepisów w okresie ich *vacatio legis* wprowadza się w życie z dniem

wejścia w życie tych przepisów. W związku z tym rekomenduje się przyjęcie zaproponowanej poniżej poprawki.

Propozycja poprawki:

w art. 48:

a) po pkt 5 dodaje się pkt ... w brzmieniu:

„...) art. 1 pkt 51 w zakresie, w jakim dotyczy prosumenta wirtualnego energii odnawialnej, wchodzi w życie z dniem 2 lipca 2024 r.,”

b) w pkt 6 po wyrazach „pkt 34 lit. a” dodaje się wyrazy „i b”.

Sławomir Szczepański

Główny legislator